

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ І ФІНАНСІВ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ**

**Присвячується
100-річчю
Дніпровського державного
аграрно-економічного
університету**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**ХІІ Міжнародної
науково-практичної інтернет-конференції
„ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ
ЕКОНОМІКИ: ПРОБЛЕМИ, ПРІОРИТЕТИ, ПЕРСПЕКТИВИ”
27-28 жовтня 2022 року**

Дніпро 2022

<i>Черкаська Є., Губарик О.</i>	
Розвиток сучасних методів захисту комерційної таємниці в Україні	112
<i>Васільєва Л., Безкоровайний М.</i>	
Стійкий бізнес як основа забезпечення економічної безпеки підприємства	114
<i>Візниченко В.</i>	
Теоретичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення системи фінансово-економічної безпеки	115
<i>Приходько І., Матяш С.</i>	
Сутність стратегічного планування як основи управління підприємством	117
<i>Морозова О.</i>	
Стратегічне управління - сучасний варіант реалізації цільового підходу на підприємстві	119
<i>Павлова Г., Загранична А.</i>	
Розробка стратегій розвитку ресурсного потенціалу аграрних підприємств в контексті фінансово-економічної безпеки	121
<i>Крива К.</i>	
Сутність та основні завдання управління дебіторською заборгованістю	123
<i>Кудря К.</i>	
Інформаційно-аналітичне забезпечення систем управління економічною безпекою підприємства	125
<i>Міньковська А., Юрив О.</i>	
Забезпечення економічної безпеки підприємства в умовах реалізації стратегії диверсифікації виробництва	127
<i>Левкович О.</i>	
Управління фінансово-економічними ризиками	128
<i>Щербак А.</i>	
Фінансова безпека держави: загрози в умовах війни	131
<i>Юрченко С.</i>	
Інвестиційний клімат як складова безпеки державної інвестиційної політики	133

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА СТРАХУВАННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

<i>Khalatur S.</i>	
Influence of the company's capital structure on its efficiency	137
<i>Hrabchuk O.</i>	
Features of the formation of financial results of agricultural enterprises	139
<i>Бровко Л.</i>	
Формування та оцінка податкового потенціалу регіонів	141
<i>Водолазська О.</i>	
Перспективи застосування інноваційні технології у страхуванні аграрного бізнесу	143
<i>Головін О.</i>	
Форвардні угоди як інструмент сталого розвитку аграрних підприємств	145

кругообіг активів і капіталу;

- сигналізувати про виявлення суттєвих змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі, які можуть вказувати на момент виникнення чи реалізації певної загрози [2].

Щоб бути джерелом забезпечення економічної безпеки, сучасні облікові дані мають бути достатньо репрезентативними та мати необхідну значимість (суттєвість). Відповідно до вітчизняного законодавства в частині бухгалтерського обліку, здійснення такого завдання виконується шляхом підтримки принципу повного висвітлення, що означає зображення у фінансовій звітності підприємства істотної та корисної інформації про його фінансово-майновий стан [3]. Принцип повноти висвітлення є своєрідним буфером, що допомагає протидіяти інформаційним ризикам, які пов'язані з недостовірністю та не адаптованістю бухгалтерських даних, які надаються окремим групам користувачів. Виконання цього принципу на практиці здійснюється через розкриття даних у формах фінансової звітності.

Література:

1. Азаренкова Г.М. Менеджмент фінансових потоків економічних агентів: Монографія / Г.М. Азаренкова. - К.: УБС НБУ, 2009. - 335 с.

2. Барчан Г. Ю. Безпека і бізнес: правові та управлінські аспекти: [монографія]/Г. Ю. Барчан, О. Г. Барчан [за ред. Барчан Г. Ю.]- К.: Сталь, 2008-164 с.

3. Цал-Цалко Ю.С. Фінансова звітність підприємства та її аналіз: Навч. посібник / Ю.С. Цал-Цалко. - 2-е вид., перероб. і доп. - К.: ЦУЛ, 2002. -

СУТНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ЯК ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

І. Приходько, професор

С. Матяш, магістр МгУФЕБ-1-21,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Стратегічне планування як логічний аналітичний процес визначення майбутнього положення фірми залежно від зовнішніх умов діяльності було розроблене фірмами, які прагнули повернути процес уповільнення зростання й морального старіння техніки й технологій.

Стратегічне планування – це особливий вид практичної діяльності людей – планової роботи, що полягає у розробленні стратегічних рішень (у формі прогнозів, проектів програм і планів), що передбачають висування таких цілей і стратегій поведінки відповідних об'єктів управління, реалізація яких забезпечує їх ефективне функціонування в довгостроковій перспективі, швидку адаптацію до мінливих умов зовнішнього середовища.

Стратегічному плануванню властиві такі характерні риси:

– спрямованість у середньострокову й довгострокову перспективи (на період більше одного року); орієнтація на вирішення ключових цілей, відмінних для планової системи, від досягнення яких залежить її виживання,

соціально-економічний прогрес; органічне ув'язування намічених цілей з обсягом і структурою ресурсів, що потрібні для їх досягнення, причому як тих, що є, так і тих, які будуть створені в плановій перспективі; урахування впливу на плановий об'єкт численних зовнішніх факторів, що чинять на нього позитивний або негативний вплив, і розроблення заходів, які у максимальному ступені послабляють їх негативний вплив або нейтралізують їх дію, або які використовують позитивний вплив цих факторів для успішного вирішення стратегічних завдань планової системи; адаптивний характер, тобто здатність передбачити зміни зовнішнього й внутрішнього середовища планового об'єкта й пристосувати до них процес його функціонування.

Стратегічне планування прийшло на зміну довгостроковому плануванню. І це правильно стосовно фактора часу, тому що стратегічне планування є загальним результатом розвитку теорії й практики планування на основі програмно-цільового підходу.

Стратегічне планування на відміну від довгострокового екстраполяційного планування є більш складним процесом, що впливає на фірму сьогодні й у майбутньому.

Головна відмінність між довгостроковим і стратегічним плануванням – у трактуванні майбутнього.

У системі довгострокового планування передбачається, що майбутнє може бути передбачене шляхом екстраполяції тенденцій зростання, що склалися історично. При цьому цілі перетворюються в програми дій, бюджети і плани прибутків, що розробляються для кожного з головних підрозділів фірми. Потім ці програми і бюджети виконуються цими підрозділами.

У системі ж стратегічного планування:

– відсутнє припущення, що майбутнє неодмінно повинне бути кращим за минуле, і не вважається, що майбутнє можна вивчити методом екстраполяції; екстраполяція замінена розгорнутим стратегічним аналізом, який з'ясовує ті тенденції, загрози, плани, а також окремі «надзвичайні» ситуації, які здатні змінити тенденції, що склалися; для стратегічного планування основною базою є сучасний стан і сценарій майбутнього фірми.

Перехід від екстраполяційного планування до стратегічного планування обумовлений низкою причин:

1) екстраполяційне планування не дозволяє використовувати інтерактивну (з орієнтацією на взаємодію) організацію планового процесу (екстраполяція здійснюється, як правило, на одному рівні);

2) методи екстраполяційного планування неефективні для диверсифікованих сфер господарської діяльності;

3) екстраполяційне планування не працює в умовах динамічно мінливого середовища й конкуренції.

Первісний підхід до стратегічного планування припускав, що нова стратегія повинна ґрунтуватися на сильних сторонах фірми, що склалися, й нівелювати її слабкі сторони. У міру посилення мінливості зовнішніх умов діяльності фірм надії на сильні сторони фірм як основи поточних і майбутніх

успіхів ставали сумнівними з таких причин:

- деякі фірми не могли знайти шляхів диверсифікованості, які б використовували їхні колишні сильні сторони;
- постійна мінливість у сфері діяльності фірми, що склалася, часто перетворювала сильні її сторони на слабкі [1].

Основні процедури стратегічного планування зображені на рис. 1.

Рис. 1. Основні процедури стратегічного планування

При стратегічному плануванні система прогнозування повинна вирішувати питання, пов'язані з оцінкою основних тенденцій розвитку підприємства, ступені впливу факторів внутрішнього й зовнішнього середовища. Важливим фактором, що визначає розвиток підприємства є економічний прогноз, який розглядається як єдність нормативного, сценарного й генетичного прогнозів.

Література:

1. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: навч. посіб. / З.Є. Шершньова, С. В. Оборська. – К.: КНЕУ, 2011. – 384 с.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ - СУЧАСНИЙ ВАРІАНТ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЬОВОГО ПІДХОДУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*О. Морозова, студентка гр. МгМТ-1-21
Науковий керівник: М. Сичова, к.е.н., доцент
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

Нестабільність ринкової кон'юнктури на світових і внутрішніх ринках висуває на перший план актуальність завдання підвищення стійкості суб'єктів господарської діяльності, особливо підприємств як сполучної ланки між усіма учасниками ринкових відносин. У зв'язку з цим важливість можливості підприємств адаптуватися до зміни умов навколишнього середовища підвищується, а кваліфікація топ-менеджерів та якість управління підприємствами як основного фактору забезпечення їхньої стратегічної стійкості та ефективності функціонування виходять на передній план.

Ситуація, що склалася, спонукає керівників підприємств здійснювати